

Dilluns 1

Within me: Cuidar

Seu en una cadira amb respall recte en un lloc tranquil. Porta a la teva ment el que consideres una «debilitat» teva. Contempla-la com si fos una persona diferent a tu. Pregunta què està sentint i què necessita i no està aconseguint.

Quan hagis mantingut una conversa amb la «debilitat», imagina que ets responsable de la seva cura i visualitza que l'ajudes a sanar. Tot seguit, aplica a la teva pròpia vida aquesta solució basada en "tenir cura" i, a exemple de Jesús, confia que es poden canviar actituds que poden ser motiu de millora.

PREGAcine: La boïte

<https://youtu.be/JcNBUIJOpLg>

Compartim aquest curt animat que ens parla d'aquest sentiment de proximitat amb l'altre, quan som capaços d'imaginar els seus sentiments, les seves pors, les seves alegries.

Dimarts 2

Quan pensem primer
en els altres...
Quan ens preocupem
pels altres...
Quan acudim en ajuda
de qui ens necessita...
Quan ens recordem
de qui tenim apartat ...
quan compartim
els béns que tenim...
quan acompanyem
als que pateixen...
Quan donem el nostre temps
per a benefici d'altres...
Quan col·laborem per millorar
la situació dels que menys tenen...
Així és com vivim
a la manera de Jesús.

Dimecres 3

Mare Terra: Dia Mundial de la Vida Silvestre

<https://youtu.be/4OzImSm1rqE>

El Dia Mundial de la Vida Silvestre ens brinda l'ocasió de celebrar la bellesa i la varietat de la flora i la fauna salvatges, així com de crear consciència sobre la multitud de beneficis que la conservació d'aquestes formes de vida té per a la humanitat. La celebració d'aquest dia també ens recorda la necessitat urgent de combatre els delictes contra el medi ambient i la disminució d'espècies causada per l'activitat humana, dues coses que comporten conseqüències negatives de gran abast en l'àmbit econòmic, mediambiental i social.

El tema del Dia Mundial de la Vida Silvestre 2021 és "Els boscos i els mitjans de subsistència: sustentar a les persones i preservar el planeta"

Los Bosques y los Medios de Subsistencia: Sustentar a las Personas y Preservar el Planeta

Laudato si'

33. Però no n'hi ha prou de pensar en les distintes espècies sols com a eventuais "recursos" explotables, oblidant que tenen un valor en elles mateixes. Cada any desapareixen milers d'espècies vegetals i animals que ja no podrem conèixer, que els nostres fills ja no podran veure, perdudes per sempre. La immensa majoria s'extingeixen per raons que tenen a veure amb alguna acció humana. Per la nostra causa, milers d'espècies ja no donaran glòria a Déu amb la seva existència ni podran comunicarnos el seu propi missatge. No hi tenim dret.

Relats: Donar-ho tot

El deixeble es va acostar al seu mestre i li va preguntar amb l'ansietat de qui espera una resposta a l'alçada de la seva pregunta:

—Mestre, què és donar-ho tot?, com puc estar segur que no m'he reservat res de mi mateix quan em lliuro als altres?

El mestre, com tantes vegades, va començar a explicar-li una història:

—T'explicaré el que els va passar a tres voluntaris que un estiu van anar a l'Índia, a ajudar en un hospital de moribunds en una de les regions més pobres. Els tres tenien la mateixa tasca: tenir cura d'un sol malalt, curar-lo i acompanyar-lo, durant tot el dia.

—Entenc —va dir el deixeble.

—Doncs bé —va prosseguir el mestre—, un dia, un dels malalts li va preguntar al seu voluntari: "Escolta, per què fas tot això amb mi?, per què estàs netejat les ferides i et quedes aquí amb mi tanta estona?". El voluntari, armat de sinceritat, no es va poder amagar: "Ho faig per tenir una experiència, fa temps que em venia de gust viure una cosa així; no sé, alguna cosa que m'omplís i em fes sentir bé, ajudant els que no tenen tant com jo. Per això sóc aquí ". El malalt li va clavar llavors la mirada i... què penses que va sentir el voluntari?

—Sens dubte, vergonya... segur que no li va poder aguantar la mirada —va contestar el deixeble.

—Aquest voluntari no té un projecte de vida per donar-se als altres, ja que només busca l'instant intens i l'experiència viscuda. Ni dona ni rep.

—Sí... —va assentir el deixeble— i què li va passar al segon voluntari?

—El segon voluntari, mentre cuidava al malalt que li havien assignat, va escoltar la mateixa pregunta: "tant de temps aquí amb mi, tanta dedicació centrada en mi... vull saber què és el que t'ha portat des de tan lluny per dedicar-te a cuidar-me i acompanyar-me". Aquell voluntari es va quedar pensatiu uns segons i li va dir: "Crec que el que estic fent és el correcte. Cal pal·liar el mal i el dolor al món. Jo sóc un privilegiat i aquí viviu oprimits. El meu deure moral és fer desaparèixer aquesta diferència. Per això sóc aquí, amb vosaltres". El malalt li va tornar la mirada, va arrufar les celles i es va quedar pensatiu. Què penses que li passava pel cap?

—Potser pensaria que el seu cuidador estava justificant des de les seves idees, que realment feia el bé, però que a ell aquests valors no l'acompanyaven en el seu dolor —va respondre el deixeble.

—I, per tant, aquest voluntari tampoc ho estava donant tot, podem pensar —va sentenciar el mestre.

—Però ell ja té un projecte, actua per deure i solidaritat, no és això donar-ho tot? —va dir el deixeble, agitat.

—S'hi va acostant... escoltem al tercer voluntari i ho entendràs millor. Un dia el malalt a qui curava les ferides li va preguntar: "per què em cures i m'acompanyes en la meua solitud?" El voluntari, amb serenitat, va mirar-li als ulls i li va dir: "Ho faig per tu. Per això estic aquí, amb tu ".

—Això és! Aquesta és l'única resposta vàlida! —va cridar el deixeble—. Sí, així va respondre amb el cor, sens dubte ell sí que ho estava donant tot: es va fer petit per donar espai als germans.

—Així és, i aquesta compassió el va fer lliure per lliurar-se i no reservar-se res —va dir el mestre. Ara tu, ves i fes igual.

Sergio Gadea, sj

Divendres 5

Gent: Vacunadores

Glòria, Blanca, Pilar i Felicitat són quatre de les 150 infermeres jubilades que s'han ofert voluntàries per posar vacunes, a partir d'abril, a la campanya de vacunació a Astúries. Després d'una vida sencera dedicada a alleujar els patiments de tot tipus de malalties, aquestes professionals han decidit allargar una miqueta més la seva 'vida laboral' per ajudar en la batalla contra la pandèmia.

Aquest és un dels múltiples exemples que s'estan vivint en el marc de la pandèmia. En totes les comunitats, l'oferta d'ajuda ha representat aigua beneïda per alleugerir la tasca del col·lectiu d'infermeria, i està evitant així que altres professionals en actiu hagin d'assumir dobles torns o deixar la feina d'atenció a la pandèmia. Arriscar la vida pels altres: ¿et sona?

